

Arrest

nr. 131 418 van 14 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2014.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn en tot de Igbo etnie te behoren. U vroeg een eerste maal asiel aan op 23 februari 2012. Op 8 juni 2012 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna 'RvV'), die u op 19 december eveneens de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus weigerde (arrest nr. 93954). U diende geen beroep in tegen deze beslissing. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug. U diende een aanvraag tot humanitaire regularisatie (9bis) in op 16 juli 2013, maar deze aanvraag werd onontvankelijk bevonden. Dit werd u betekend op 4 februari 2014. U kreeg een bevel om het Belgisch grondgebied te verlaten en kreeg een inreisverbod van 3 jaar. Op 3 maart 2014 werd echter uw

onwettig verblijf op het Belgisch grondgebied vastgesteld. Op 7 en 11 maart 2014 werd daarom een proces-verbaal tegen u opgesteld. Op 16 juni 2014 werd een repatriëring naar uw land van herkomst vastgelegd, maar dit werd geannuleerd omdat u weerstand bood. Vervolgens werd een nieuwe repatriëring ingepland op 18 juli 2014. Om deze repatriëring te vermijden, deed u op 10 juli 2014 een huwelijksaangifte met Liliana Vasilica, van Roemeense nationaliteit. De voltrekking van dit huwelijk werd echter geweigerd omdat het een schijnhuwelijk zou betreffen.

Op 9 september 2014 diende u een tweede asielaanvraag in vanuit het gesloten centrum te Merksplas. U bleef bij de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde, namelijk uw verklaarde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade vanwege Boko Haram. In het kader van uw huidige tweede asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: overlijdensaktes van uw ouders en zus, een geboorteakte, een foto en een brief van de advocaat van uw ouders.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag op 23 februari 2012 door de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen werd omdat u uw problemen met Boko Haram in Kaduna niet aannemelijk wist te maken. U slaagde er immers niet in uw verblijf in Kaduna sinds 2000 aannemelijk te maken. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV in haar arrest van 31 januari 2013. Bijgevolg staat de beoordeling van uw eerste asielaanvraag vast.

Het "certificate of bachelorhood", afgeleverd door de Nigeriaanse ambassade te Brussel op 24 februari 2014, dat u neerlegde in een poging tot het afsluiten van een huwelijk in België, en dat toegevoegd werd aan het dossier, geeft trouwens aan dat uw laatste bekende adres in Nigeria "No 8 Afikpo street, Abakaliki in Ebony (sic) state" is. Dit bevestigt opnieuw de ongeloofwaardigheid van uw in het kader van uw eerste asielaanvraag voorgehouden verblijf in Kaduna sinds 2000.

Waar u in het kader van uw huidige tweede asielaanvraag blijft bij uw eerdere verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde, namelijk uw voorgehouden problemen met Boko Haram (zie vragenlijst, ingevuld op 9 september 2014) kan dan ook enkel opgemerkt worden dat deze zaken reeds besproken werden in het kader van uw eerste asielaanvraag.

Verder maakt u ook niet aannemelijk waarom u niet eerder overging tot het indienen van deze tweede asielaanvraag. Immers, ruim anderhalf jaar geleden, op 19 december 2012, ontving u het arrest van de RvV inzake uw eerste asielaanvraag, waartegen u geen beroep indiende. Dit roept dan ook vragen op bij de ernst van voorliggende tweede asielaanvraag.

In het kader van uw huidige tweede asielaanvraag legde u enkele aanvullende documenten neer. Betreffende deze door u neergelegde documenten kan het volgende opgemerkt worden.

De kopies van overlijdensaktes van uw ouders en zus hebt u reeds neergelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag. Deze documenten werden reeds besproken in het kader van uw eerste asielaanvraag.

De kopie van uw geboortecertificaat werd opgesteld op 23 juni 2014, alhoewel u op dit moment in België verbleef. Verder bevat dit geboortecertificaat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet

geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

De neergelegde foto moet volgens uw verklaringen (zie vragenlijst, ingevuld op 9 september 2014) uw afgebrande huis in Kaduna voorstellen. Uit deze vage foto valt echter allerm minst af te leiden dat dit uw huis zou zijn en onder welke omstandigheden dit huis in rook opging. Bovendien hebben neergelegde documenten enkel bewijswaarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

De brief van de advocaat van uw ouders, de "Hosea Dada & Co Associate" tenslotte, werd op 14 augustus 2014 opgesteld en is gericht aan de Belgische overheid. Deze brief maant u aan om niet terug te keren naar Nigeria, omdat uw leven er nog steeds in gevaar is. Ten eerste betreft het hier echter allerm minst een document met objectieve bewijswaarde, aangezien het door de advocaat van uw ouders opgesteld zou zijn. Ten tweede herhaalt deze brief enkel de vervolgingsfeiten die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag, en die toen reeds als ongeloofwaardig werden bevonden.

Aangezien geen geloof gehecht kon worden aan uw verblijf in Kaduna, kon evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaarde vrees voor Boko Haram in Kaduna. Er kan verder opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (en die toegevoegd werd aan het dossier) duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen werd het zuiden van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Gegeven het feit dat u afkomstig bent uit Abakaliki in Ebonyi state kan men er van uitgaan dat u zou kunnen terugkeren naar het zuiden van Nigeria, temeer daar u tot de Igbo-stam hoort en deze stam in het zuiden van Nigeria wonen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 57/6/2 en artikel 48/3, § 1 van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker stelt:

“(…)

BESPREKING VAN DE BESTREDEN BESLISSING

De commissaris generaal weigerde ten onrechte om de tweede asielaanvraag van verzoeker in overweging te nemen.

De commissaris generaal baseerde zich hierbij op het feit dat de nieuwe elementen die door verzoeker neergelegd werden geen decisief karakter zouden hebben om de weigering van de eerste asielaanvraag te herzien.

Zoals hieronder blijkt, zijn de door de commissaris generaal aangehaalde elementen niet voldoende om de bestreden beslissing te rechtvaardigen.

Met betrekking tot de kopie van het geboortecertificaat

Aangezien de commissaris generaal ten onrechte beweert dat het door verzoeker neergelegde geboortecertificaat van verzoeker geen element is waaruit de geloofwaardigheid van zijn relaas herstel kan worden. De commissaris verwijst hierbij naar het feit dat het kwestieuze certificaat geen objectief zou bevatten die aantoont dat verzoeker de titularis is van dat document.

Hoewel de geboortecertificaat geen objectief element bevat, dan dient men toch op te merken dat de identiteitsgegevens zoals in de geboortecertificaat vermeld staan, overeenstemmen met de gegevens die verzoeker bij zijn asielaanvraag aangaf. Verzoeker heeft deze gegevens bij zijn asielaanvraag doorgegeven. Uit geen element blijkt dat verzoeker de naam van een derde gebruikt zou hebben om asiel aan te vragen. Het is dan minder waarschijnlijk dat verzoeker de geboortecertificaat van een andere personen zou gebruiken om een tweede asielaanvraag in te dienen.

Verzoeker heeft tijdens zijn eerste asielaanvraag verklaard dat hij zijn geboortecertificaat niet bij had. Hij heeft dat document later gekregen en hij vervolgens beslist om dat als nieuw element te gebruiken in het kader van een tweede asielaanvraag.

Het louter feit dat de geboortecertificaat op 23/06/2014 in de afwezigheid van verzoeker werd geleverd kan geen tegenindicatie zijn voor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas en voor de authenticiteit van het certificaat zelf.

Het neergelegde certificaat werd door de bevoegde autoriteiten afgeleverd conform de nationale wetgeving. Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat het neergelegde geboortecertificaat een element is waaruit de afkomst en de regio van verzoeker blijkt.

Met betrekking tot de neergelegde foto's

Aangezien de commissaris generaal ten onrechte stelt dat de neergelegde foto's geen determinerend karakter hebben. De commissaris generaal verwijst naar het feit dat uit de foto's niet afgeleid kan worden dat verzoeker de eigenaar zou zijn.

Hoewel de foto op zich niet aantoont dat verzoeker de eigenaar van de woning is, dan kan men toch, rekening houdend met de andere neergelegde documenten vaststellen dat de verklaring van verzoeker plausibel is.

Verzoeker heeft een gedetailleerde en zeer coherente verklaring afgelegd in verband met zijn woning en de manier waarop dit in brand werd gestoken.

De commissaris generaal van zijn kant heeft geen ernstig element aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat de woning in de foto's niet van verzoeker is.

Verzoeker heeft zijn best gedaan om bewijselementen te krijgen en voor te leggen. Indien er twijfel zou zijn over het geloofwaardige karakter van bepaalde stukken, dan dient het voordeel van de twijfel hem gegund worden.

Met betrekking tot de brief van de advocaat van de ouders van verzoeker

De commissaris generaal verklaart vervolgens dat de door verzoeker neergelegde brief van de advocaat van zijn ouders geen determinerend karakter zou hebben. De kwestieuze brief zou geen objectief

element betreffen omdat deze door de ouders van verzoeker geschreven is. De advocaten van de ouders van verzoeker zouden de vluchtrelaas van verzoeker gewoon herhaald hebben.

Er dient gepreciseerd te worden dat, in tegenstelling tot wat de commissaris generaal vermoed, de kwestieuze geen gesolliciteerd karakter heeft. De advocaten van de ouders van verzoeker hebben schreven alleen wat ze uit eigen vaststelling geconcludeerd hebben.

Het loutere feit dat het over advocaten gaat, kan geen reden zijn om hun verklaringen als ongeloofwaardig te beschouwen.

De advocaat van de ouders van verzoeker is een vennoot van een groot advocatenkantoor. Het is dan ook minder waarschijnlijk dat dergelijke kantoor deel zou nemen aan frauduleuze activiteiten wetende dat dit zeer ernstige nadeel voor hun kantoor met zich kan meebrengen.

Uit het voorgaande blijkt dat het schrijven van de advocaat van de ouders van verzoeker een ernstig nieuw element betreft.

(...)"

2.2. Verweerder stelt in zijn nota van 9 oktober 2014 omtrent de in het kader van de tweede asielaanvraag nieuw bijgebrachte documenten:

"De documenten voorgelegd door verzoeker ter staving van zijn huidige tweede asielaanvraag, met name de kopies van overlijdensaktes van zijn ouders en zus, een kopie van een geboortetest, foto's en een brief van de advocaat van zijn ouders, zijn niet van dien aard dat zij op zekere wijze aantonen dat de eerdere appreciatie van zijn asielaanvraag anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen. Documenten moeten immers worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen en hebben derhalve slechts objectieve bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Uit de eerdere beslissing van het Commissariaat-generaal – welke bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - blijkt duidelijk dat er van geloofwaardige verklaringen in casu geen sprake is.

*De **kopies van overlijdensaktes van zijn ouders en zus** legde verzoeker reeds neer in het kader van zijn eerste asielaanvraag en werden bijgevolg reeds besproken. De **kopie van zijn geboortetest** werd opgesteld op 23 juni 2014 – een moment waarop verzoeker in België verbleef – en bevat verder geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat verzoeker wel degelijk de persoon is die door dit document wordt bedoeld. Verwerende partij wijst er ook op dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partij op algemene wijze voorhoudt, een geboortetest geen begin van bewijs vormt van iemands identiteit. Een geboortetest kan weliswaar bepaalde gegevens verschaffen zoals een identiteitskaart, doch toont niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document. Een dergelijke akte vormt dan ook geen identiteitsbewijs. Waar verzoeker opmerkt dat uit dit stuk zijn afkomst en regio blijkt, stelt verwerende partij vast dat uit dit stuk d.d. 23 juni 2014 blijkt dat verzoeker "was born in Abakaliki in Abakaliki Local Government Area of Ebonyi State" en "is an idigene of Abakaliki in Abakaliki Local Government Area of Ebonyi State of Nigeria". Geenszins kan uit het voorgelegde document verzoekers voorgehouden verblijf in Kaduna sinds 2000 worden afgeleid, integendeel.*

*Aangaande de voorgelegde **foto's** volhardt verwerende partij in de motivering dat hieruit allerm minst valt af te leiden dat dit verzoekers huis zou zijn, noch onder welke omstandigheden dit huis in rook opging. Verweerder wijst er tevens op dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld (RvV, nr. 60.439 van 28 april 2011; RvV, nr. 99 822 van 26 maart 2013).*

*Los van de vraag of het een document met objectieve bewijswaarde betreft, herhaalt de **brief van de advocaat van verzoekers ouders** slechts de vervolgingsfeiten welke verzoeker reeds aanhaalde in het kader van zijn eerste asielaanvraag, en die toen reeds ongeloofwaardig werden bevonden.*

Verzoeker toont in zijn verzoekschrift weliswaar aan dat hij het niet eens is met de appreciatie door de commissarisgeneraal van de door hem voorgelegde nieuwe stukken, maar hij brengt geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van

een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.1.3. Verwerende partij stelt overigens vast dat verzoeker geen enkel verweer voert aangaande de vaststelling in de bestreden beslissing dat het **“certificate of bachelorhood”**, afgeleverd door de Nigeriaanse ambassade te Brussel op 24 februari 2014, dat hij neerlegde in een poging tot het afsluiten van een huwelijk in België, en dat toegevoegd werd aan het dossier, aangeeft dat zijn laatste bekende adres in Nigeria *“No 8 Afikpo street, Abakaliki in Ebony (sic) state”* is, opnieuw de ongeloofwaardigheid van zijn in het kader van zijn eerste asielaanvraag voorgehouden verblijf in Kaduna sinds 2000 bevestigt.

(...)”

2.4.1. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet). Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.4.2. Verzoekers eerste asielaanvraag werd besloten middels arrest 93 954 van 19 december 2012 van de Raad waarin werd vastgesteld dat hij zijn voorgehouden herkomst uit Kaduna niet aannemelijk maakte, hetgeen ook inhoudt dat zijn voorgehouden problemen aldaar niet geloofwaardig zijn.

De Raad schaart zich achter het hoger aangehaald verweer van verweerder omtrent de nieuw bijgebrachte documenten en maakt de voormelde motivering van de verweernota tot de zijne.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de

vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS